

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt., 1/2 évre 8 frt., 1/4 évre 8 frt., 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt., 1/2 évre 7 frt., 1/4 évre 8 frt 50 kr., 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 10 kr, minden következőnél 8 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyitlár sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDA RESZVÉNYTÁRSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

Az összeesküvők értekezlete.

Arad, augusztus 9.

Holnapra tehát bejelentették az úgy nevezett „nemzetiségi kongresszust” a fővárosi hatóságnál, s a belügyminiszter, mint utolsó fórum, — távirati tudósításunk szerint — engedélyezte is azt. Ez az engedély azonban nem egy nemzetiségi kongresszust egerverő vállalkozásának szól, hanem egy „népgyűlésnek”, a melyhez törvényeink értelmében Pityi Palkó is megkérheti bár mikor az engedélyt, és meg is kaphatja, ha ugyan társadalmi állása és anyagi helyzete elég garanciát nyújtanak arra, hogy esetleges kihágásokért s azokkal kapcsolatosan okozott károkért szavatolai tud. Így történt aztán, hogy a három vidéki jó madár mellett három fővárosi polgárnak is alá kellett írnia a kérvényt, mert amazoknak a kezük karmolására ugyan a legmesszebb menő liberalizmus sem kockáztathat még egy bevert ablakot sem.

Előzőleg már sokat hányták vetették a legkülömbözőbb pártárgyalathoz tartozó sajtó organumok a kérdést, hogy vajon milyen állást kellessék a kormánynak ezen legujabb államellenes izgatással szemben elfoglalnia? — S itt az a legkülönösebb, hogy épen a függetlenségi párti korifeusok s azok lapjai sürgették a kongresszus megtartásának eltiltását.

Nem szemrehányásképpen hozzuk ezt föl; mert a dolog lényegét tekintve tökéletesen igazat kell nekik adnunk. Kétségtelen ugyanis, hogy a három szájas népmítót, a kik a kongresszus összehi-

vásán fáradoznak, senki ezen tisztükkel meg nem bizta, tartozván ők maguk is saját körükben — a polgár erények mértékével mérve — az utolsók közé. Azonkívül nem is létezik semmi féle olyas törvényes korporáció, mely nemzetiség címén magát képviseltesse, s ily formán nyilván való, hogy a nemzetiségi kongresszus megtartásának kérelme már annál fogva is visszautasítható volt, mert erre sem a formális sem a tárgyi jogsultságnak legparányibb föltétele sem volt megadva. Végül csakugyan felháborító annak még a gondolata is, hogy egykülföldi forradalmi liga szervezzen egy pár benszülött hazaárulóval az ország szemelátára a hatóság felügyelete és védelme alatt államellenes összejöveleteket és tartathasson tanácskozásokat azon bevallott czélból, hogy ezzel az államegység fogyatékosága és a belbéke ziláltsága dokumentáltassék.

Am ha a függetlenségi urakat az ő jó tanácsaikban, melyeket a kormánynak a kongresszistákkal szemben követendő magatartására nézve adtak, ezen felhozott szempontok vezérelték, akkor nekik elejéről kellene a dolgot kezdeniök, és sajtóban s parlamentben odahatniök, hogy az egyesületi és gyülekezési jog olyszzerű szabályozást nyerjen, mely lehetővé tenné a kormánynak, hogy a szóban forgó nyilvános összeesküvésekhez hasonló merényleteket a törvény nyílt rendelkezéseinek alapján akadályozhasson meg.

A jelen adott esetben azonban a törvénytörés formák közt előre bejelentett nyilvános gyülekezést ép oly kevésé volt

egyszerűen betiltható, mint a hogyan nem lehet a szocialisták vagy munkanélküliek valamely csoportját eltiltani attól, hogy a hatósági megbízott jelenlétében szervezkedéseik vagy legközelebbi vállalkozásaik tekintetében össze ne jöjjenek; tanácskozzanak s határozatokat ne hozzanak.

Azért a belügyminiszter nagyon helyesen cselekedett, hogy a jelen esetben is — megköszönve a szives jó tanácsokat — a saját feje után indult, és így eltalálta az egyedül helyes utat, mely ez alkalommal is követendő volt. Helyesen és törvényesen járt el Perczel Dezső belügyminiszter, midőn mandátummal nem bíró emberek részére nem létező testületek nevében tartandó kongresszusra az engedélyt megtagadta; ellenben megengedte három fővárosi lakós kérelme- és szavatozására egy olyan népgyűlés megtartását, amelyet sztrájkoló munkások vagy éhes proletárok is hasonló kezesség nyújtása mellett a törvény értelmében mindekor kérhetnek és megkaphatnak. Nem a Mangra, Gavrilla és Mudrony kérelme egy nemzetiségi kongresszus megtartására, hanem a Swehla József, a Raffay András és a Jakob Pál budapesti lakosoké egy népgyűlés összehívására nézve lett engedélyezve.

Most már a főváros rendőrhatalmának tapintata- és erélyétől függ, hogy ama népgyűlésen az illetők a törvény korlátai között tartsák magukat s különösen hogy olyan ügyek tárgyalásába ne bocsátkozzanak, amikre se Mangrának, se Gavrillának se Mudronynak mandátumot senki nem adott.

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

Angelica.

Irta: Neera.

— Az „Aradi Közlöny” számára olvasból fordította: —
Szöllősi Zsigmond.

Az anyja adta neki ezt a nevet, gondolván, hogy ezzel a névvel csak lesz is olyan amilyen angyal.

Az anyjakák göndör haja és kék szemek meg is volt hozzá, hanem ahogy növekedett, észrevette az anyja és észrevette mindenki, hogy abban a kis göndör fejcskében egy csipetnyi agyvelő sincs.

Tizenöt éves korában úgy beszélt Angelica, ahogy egy négy esztendő baba szokott és kacagott, egyre csak kacagott, ragyogó fehér két sor fogát mutatva, melyek élesek voltak, mint a kölyökkutyáé. Csinos kis jószág volt nyakára, vállára bomló fűrtelivel, pufók arozával és tiszta, élátázó szemekkel, melyekben a csendes örültségnek fénye ragyogott.

Gondolat nélkül való élődése üdévé tette, mint a vadvirág. S ha az ember elnézte, hogyan futkos a mezőn, ruháit a széna közé vetvén mezitelen lábbal, semmi roszról nem tudó mosolyival, boldogan az ő mindenről való tudatlanságában, — bizony nem jutott eszébe sajnálni őt.

Ki tudja. Olyan örömeit élvezett, amelyeket mások nem képesek. Elbeszélgetett a

fákkal, a sziklakkal, a szép kövér boczikkal, anyai gyöngédséggel simogatta irhájukat, s úgy megsírt, ha bögésüket hallotta, szentül meg lévén győződve, hogy azok bizonytalannal be tegek.

Naphosszant elült a földön zöld ágakkal, kukorica csövekkel játszadozva, s nézte a patakok, hogyan fut el a fűs, vagy nyárfasor alatt, melyeknek levelei zizegve remegnek a szellő fuvalmára. Figyelve hallgatta a sáskák, tücskök csiripelését, a rizetöldeken brakegő bekákat, a rovarok zsongását és elhallgatta azután a csendet, a mezőség nagy, ünneplés némaságát. Ameddig a szeme ellát a zöldelő fák és zöld mezők egy nagy édes tompaságba olvadtak és Angelica szerette ezt a derült egyhangúságot, mely úgy összehangzott az ő agyának némaságával.

Hogy az anyja váratlanul elhalt nem volt többé senki, aki törődjék véle. Apja, a legszegényebb a szegény parasztok között, rábizta őt a jó sorsára, úgy gondolkozván, hogy ha valakinek tetszett agyvelő nélkül a világra teremteni az ő leányát, hát gondoskodjék is az a valaki róla.

Mi is lehetett volna egyéb az ő apai kötelessége annál, hogy minden este elejbe tegyen az asztalára egy darab fekete kenyeret, vagy egy tál polentát?

Minden este, ez ugyan egy kissé nagyon is határozott kifejezés, amely kizárja a szükséges kivételeket, mert bizony csak akkor adhatott a leánynak, mikor neki magának is

volt, és ilyenkor, ahogy elnézte, mint rágicsál nagy vidáman, rá sem gondolva, hogy kellett neki érte homloka verejtékével küzdenie, így gondolkodott: Hát nem inkább valami urnak küldhette volna az Uristen ezt a teremést, hogy szépen kiszolgálják, gyógyíttassák, nekem meg adott volna egy erős fiút, aki segíthetne a földet turni, magot vetni. Nyomoru, tehetetlen vénségemre még ez a kolonc is a nyakamon! és egyre nő! és minden nap többet eszik, mint azelőtt.

E szomorú gondolatai közepett aztán elnézte az öreg leánya virágzó ifjuságát a önkénytelen szembeállításra véle az ő redős, mélyen barázdált arozával, — és végtelen kimerültség érezte magát, elernyesztette és a mindennapi küzködés a kenyérért, és a durva erőfeizítés, a melylyel nem jár dicsőség, nem jár boidogság, a mely megörölt benne minden nemesebb czélt, s helyébe állította a kényeztetés, — és tehetetlenségében összeroskadva szólott: Hát csak huzzuk, a mig lehet!

Egy bérlő felesége megsajnálván a szegény leányt, magához vette őt télire csirkét őrizni, fát, vizet hordani. Angelica engedelmes volt, olykor mintha értelem is villant volna meg benne, de aztán minden elenyészett valamely gyerekes kacagásban, merev, öntudatlanul arczátlan nézésben.

Es napról-napra szebb lett, alakja megtelt és a mikor nevetett, éles fogacskáival hihetetlenül kedves volt; arca üde, rózsás volt mint a legszébb baraczk.

BELFÖLD.

Az egyházpoltikai törvények és a püspöki kar. Vaszary Kolos hercegprímás, — mint a Nemzet megbízható helyről értesül — márszéküldte a püspökökhöz annak a püspöki körlevélnek a fogalmazványát, amelyet a magyar püspöki kar a polgári házasságról szóló törvény kérdésében fog majd kibocsátani. A körlevél tervezetének hangja igen mérsékelt, nem kíván az egyházpoltikai törvények kérdésében semmi akciózt és a törvényekkel szemben a passzivitást ajánlja.

A nemzetiségi kongresszus.

— augusztus 9.

Budapest fő- és székváros főkapitányi hivatalához a tegnapi nap folyamán érkezett meg a nemzetiségi kongresszus bejelentése. A bejelentés szóról-szóra így hangzik.

Tekintetes főkapitányi hivatal!

Mély tisztelettel alólirottak bejelentjük, hogy a magyarországi román, szerb és tót nemzetiségi pártok tagjai, 1895. évi augusztus 10-ikén d. n. 2 órakor és esetleg folytatólag augusztus 11. és 12-én Budapesten, a Nemzeti szálloda nagy termében, vaczi-utca 22. szám alatt kongresszust szándékoznak megtartani.

Ezen nemzetiségi kongresszus napirendjének egyedüli tárgya egy közös munkaközi program megállapítása.

Midőn egyttal kijelentjük, hogy a kongresszuson résztvevők részéről a csend és rend megtartásáért minden tekintetben teljes felelősséget vállalunk magunkra, — tisztelettel kérjük a tek. főkapitánysági hivatalt:

Méltóztatassék a nemzetiségi kongresszus megtartását hatóságilag tudomásul venni.

Kelt Budapest, 1895. aug. 8.

Mély tisztelettel:

Mangra Vazul s. k. Swehla József s. k.
aradi lakos.Mudromy Pál s. k. Raffay András s. k.
turóc-szent-mártoni lakos, ügyvéd.Dr. Gavrilla Emil s. k. Jakob Pál s. k.
újvidéki lakos, ügyvéd és budapesti lakos, polgárok.
lapszerkesztő.

A bejelentők közül a budapesti aláírók a rendőrség előtt nem egészen ismeretlenek, különösen Raffay András nem, ki izgatásai miatt már büntetve is volt.

A bejelentést délután egy órakor hozta egy küldöttség élén Mangra Vazul, ki a főkapitánynak személyesen akarta ezt átadni. Dr. Sélley helyett, ki a belügyminiszteriumban tartózkodott, a főkapitány helyettese Pekáry

r. t. fogadta a küldöttséget és a beadványt „azonnal” jelzővel szignálta. A küldöttség távozása után a bejelentés áttétetett Galathy fogalmazóhoz, a gyűlések referenséhez, ki azonban a főkapitány meghaligatása nélkül nem akart érdemleges végzést hozni. Mangra Vazul bejelentette a főkapitányságnál, hogy ő a célból, hogy közelebb legyen a főkapitánysághoz, az István fogadóban vett ki lakást, hová a határozat kézbesítését kéri.

*

Budapest, augusztus 9. (Saj. tud. táv.) A fővárosban a kongresszus pár kiküldöttje lézeng. Mindannyian szánalmas alakok. A főkapitányság a nemzetiségi kongresszust csupán mint népgyűlést engedélyezte, s a belügyminiszter már intézkedett, hogy az ott elhangzó beszédek tartalmáról hiteles tolmácsok útján tudomást szerezzen.

Budapest, aug. 9. (Saj. tud. táv.) A népgyűlésre már megjöttek a résztvevők nemzeti viseletben. A küldötteket papok és tanítók vezetik a városban, de a közönség nem törődik velük a jeles urak nagy fájdalomára, mert egy kis csödületet könnyen és hálásan lehetne fel-fújni a külföld előtt.

Budapest, augusztus 9. (Saj. tud. táv.) A rendőrfőkapitány a nemzetiségi kongresszus bejelentőinek beadványára azon határozatot hozta, hogy az 1868. évi megfelelő belügyminiszteri rendelet értelmében mint »nyilvános gyűlés» bejelentése tudomásul vétetik; de nemcsak a rend és csend fentartásáért hanem a netán előforduló alkotmány és törvénysértésekért is a bejelentők felelőssé tételnek. Köteleztettek egyttal a bejelentők, hogy holnap délelőtt 11-ig a gyűlés részletes napirendjét terjesszék a főkapitányság elé.

Az ischli találkozó.

Arad, augusztus 9.

A középeurópai szövetség politikájában jelentékeny változást tapasztalunk a kieli ünepségek óta. Eza változás azonban nem a szövetséges hatalmak szerződéseinek alapjára, céljaira és irányára vonatkozik. A program ma is az, ami volt: a béke fentartása a status quo alapján; de felhagyni látszanak most az egyszerű megfigyelő szerepével, mióta Franciaország és Oroszország között a szövetség nyilvánvalóvá lett.

— Vigyázzon — szólt egy napon apjához a bérlő felesége — a lánya veszélyben van. A sánta Gaetano, az a semmiházi folyton ott settenkedik körülötte, a mikor este hazamegy.

— Ejh! — felelt a paraszt a küzködésben elkérgesedett lélekkel — ha így vagyon elvégezve, mindegy, ő, vagy más!

A derék majoros ekkor azon fáradozott, hogy Angelicát egy menhába juttassa. Beszél is róla a gondnokkal, meg a felügyelővel, de mert csak könnyebb fajta betegségről volt szó, s igen sokan voltak, a kik még nyomoruságosabb helyzetben szinylődtek, fizetni kellett volna érte. Itt aztán a gondnoknak eszébe jutott, hogy a házát kell kitataroznia, a felügyelőnek a marhát tizedelte meg a dögvész, a derék majoros feleségének pedig éppen ebben az esztendőben kellett iskolába küldenie a fiát, s az tenger pénzt elemezett. Kénytelenek voltak lemondani.

Mikor a tavasz eljött, nem lehetett többé visszatartani. Angelica visszatért az ő zöld mezőhöz, a csevegő patakhoz, a fűzes aljába, a hol legsikabb, legnémbább és legelhagyatottabb a róna.

Megtalálta itt mind a régi barátait, a tücsköket, békákat. Volt ott egy magas, nagyon magas nyárfa, tele madarakkal, Angelica ennek a nyárfának az árnyékában ült, térdait karjai közé szorítva, és ingatta a fejét, jobbra balra kejes gyönyörűséggel.

Egyszer megijedt, mert pár lépésnyire tö-

le puskalövést hallott, de aztán a mikor a bokrok közül egy fiatal ember lépett elő, egészen megnyugodott és nevetve bámult rá.

Az ifju idegen volt ezen a vidéken, pár napja csak hogy idekerült. Ő is a lányra nézett és mosolygott rá, aztán hozzá ment és megsimogatta.

Angelica mind jobban kacagott, s kíváncsian bámult az ifju szikrázó, tüzes szemébe, s nem telt bele pár percz, a mező nagy némaságában, a nyárfa árnyában csak osattanása hallatszott.

Az ifju csak későre ébredt a leány betegségének tudatára, a mikor az szemrehányó szavaira is örök kacagásával felelt, — és ekkor valami bizarr kuszasággal, zavarodottsággal a lelkében távozott el tőle.

Ő maga is egyszerű, tudatlan paraszt volt. Adám fiának minden gyöngességével, husz éves volt. Másnap s azután is ki-kiment a rétre, mulatott Angelica kedves bolondságain, vonzotta őt a leány üde szépsége, s talán úgy gondolkodott, mint annyi más is: ami megtörtént az megtörtént.

Egész aratás alatt tartott az ő zavartalan szerelmeskedéstik és azután is, a mikor a fák levelei sárgulni kezdettek és a mezőt elborította a sűrű zizegő falevél. Angelica megtanulta a kedvese nevét és azt ismételte a békáknak, tücsköknek, és várta békétüressel, a mig az őt felkereste és tapsolt, kacagott, a mikor a távolból előtűnni látta.

Halottak napja táján a majorosné félre-

A hármas szövetség, illetőleg a béke barátait tömörítik, a közös védelem esélyét és mérvét skorosabban meghatározzák, katonai konvencziókat kötnek, egy szóval a legapróbb részletekig előkészítenek mindent a nagy leszámolásra. Az eddigi stagnáció, a folytonos engedékenység és kiméletesség helyét bizonyos céltudatos határozottság foglalta el. A hármas szövetség nem provokál ugyan, de minden tuikapás ellen, jöjjön az akár Franciaország, akár Oroszország részéről, erőlyesebb fellépésre kész. Megunták az orosz hatalom preponderans politikáját, vakmerő perfidiáit, szerződészegéseit és telhetetlenségét.

Az angol diplomácia csufos veresége Kelet-Azsiában, az orosz protektorátus kiterjesztése a mennyei birodalom fölött, konsternálta az angol népet. Nehány nappal a simonoseki béke után az angol parlament többsége a Rosberry-kabinetet megbuktatta. Az új választások a konzervativeket segítették uralomra. A konzervatívek határozott ruzszoofil politikája ismeretes. Az angolok nem szeretik a háborút, de nem is kerülnek. Reájuk nézve tőrhetlen az orosz befolyás terjeszkedése Azsiában és Európában. Eza hatalmi terjeszkedés odáig megy, hogy még az olasz érdekköröket is érinti Afrikában.

Epeneme körülmények miatt várható csaknem teljes bizonyossággal, hogy Anglia még közelebb fog jönni a hármas szövetséghez s kész lesz a legmeszebb menő közös akcióra Francia- és Oroszország ellen.

A helyzet tehát kedvező a hármas szövetségre nézve. Minden barátja egytt van s minden hatalom, kicsiny és nagy egyaránt érzi egy erőlyesebb politika követésének szükségét. A lavirozás politikusa, Kálnoky épen jőkor hagyta el helyét, letűnt ez a minden áron magalkudni szerető politika annak képviselőjével egytt.

Ennek a rendszertelen rendszernek le kellett tünnie, mihelyt az orosz-francia szövetség létezése nyilvánvalóvá lett. Hiszen a két nagy hatalom nem a béke fentartására, hanem annak megbontására szövetkezhetett csak, annál az egyszerű oknál fogva, mert a hármas szövetség nyilvánosságra jutott szerződése ezt a legvilágosabban igazolja. Ha e két nagy hatalom csakugyan békét akarna, akkor a középeurópai hatalmak nagy békeszövetségéhez kellett volna osatlakoznia. Így ez a szövetség s az utóbb kötött konvenczió csakis a hármas szövetség s annak hívei ellen irányulhat.

szólította Angelica apját (a ki épen akkor kelt fel nagy betegségeből és gyengébb volt, mint valaha) s így szólt hozzá:

— Hát beteljesült, amire figyelmeztettem, ugy-e?

— Micsoda?

— Nézzen rá a lányára, aztán mondja, nem látja-e, hogy elváltozott.

Az öreg vállat vont, szemét az égre vetette, s csak azt felelte:

— Ha az isten így akarta, ő tudja, miért akarta.

— Bamba parasztjai — gondolta a majorosné — olyanok, mint az állat.

Ezen közben Angelica állapota nyilvánvalóvá lett, ő minderről semmit sem tudott és boldog volt. Hasztalan faggatták az asszonyok, az apja, és mert nem tudtak semmit, a sánta Gaetanot fogták gyanúba. Az persze tagadott mindent, de hát nem hitték neki.

Egyszer-mászor ki is mondta Angelica a kedvese nevét, akit Pieronak hittak, de mert a vidéken legalább husz Piero volt, ezt észre nem vették, az meg épen nem jutott senkinek eszébe, hogy Pieronak hívtak egy vándorló legényt is, aki valaha itt dolgozott, de már hetek előtt eltávozott.

A majorosné most már komolyan vette a dolgot, s addig járt a felügyelő nyakára, mig végre megígérte, hogy beveszik a lányt a menedékházba. — Ekközben Angelica csaknem mindennap kiment most is a mezőre várni kedvesét, de az nem jött többé hozzá. Ez

Ez a körülmény az, ami a helyzetet komolylyá teszi; ennek logikai következménye gyanánt kell tekintenünk azt a szorosabb kapcsolatot, mely most egyrészt a három közép-európai nagyhatalom s másrészt Anglia, Románia és a hármas szövetség között fűződik. Élénk tárgyalások folynak most a külügyminiszterek és a fejedelmek között s Ischlben most valóságos kongresszusok tartatnak. Követek és miniszterek találkoznak és tanácskoznak egymással. Hohenlohe a királylyal, majd Goluchowszky-val értekezett.

E tanácskozások igen komoly természetűek, és laikus is kitalálhatja, hogy a tanácskozások czélja mi lehet. Most Károly román király látogatott el Bécsbe és Ischlbe. Az öreg „Presse” habozás nélkül jelenti ki, hogy e látogatásnak nagy fontosságú politikai jelentősége van. Az „Eclair” már azt is tudja, hogy e látogatásnak czélja egy már meglevő katonai konvenczió módosítása oly értelemben, hogy a hármas szövetség egy Oroszországgal való háboru esetén egy hadtesttel támogassa a román haderőt. Hogy éppen ennek a megbeszélése czéljából utazott Károly király Ischlbe, azt nem mernők határozottan állítani, de hogy az „Eclair” legalább is közel jár a valóhoz, az bizonyos.

A helyzet kritikus voltát tagadni nem lehet. Oroszország, miután elvégezte dolgát Ázsiában, most újra a Balkán ügyeibe avatkozik. A régi kipróbált rendszerrel, rubelekkel, felkelések szításával csinálja a forradalmat s szervezi a lázadó bandákat, éppen úgy, mint az utolsó orosz-török háboru előtt. Keresi és így csinálja az ürügyet a beavatkozásra.

De vajjon tűrheti-e tovább a hatalmak szövetsége e perfidát, megengedheti-e, hogy az orosz hatalom csak egy lépéssel is előbbre menjen a Balkán félszigeten? Nem, a mérték betelt s a békeszerető hatalmak szövetségének végre erélyesebb fellépésre kell szánnia magát. Ma olyan a helyzet a Balkánon, mióta Bulgária Oroszország lábai elé vetette magát, hogy a legképtelenebb megfélemlésekre lehetünk elkészülve. Maguk a bolgárok sem tudják, hogy mire virradnak holnap. A fejedelem népszerűsége nagyot hanyatlott. Az egyes politikai frakciók új fejedelmet keresnek s nem lehet tudni, hogy Stoilov és Clement nem azon törik-e a fejüket, hogy Ferdinándot szépszerivel lemondásra kényszerítsék s olyan fejedelmet állítsanak trónjukra, akit Oroszország óhajt.

Egy szófiai távirat szerint a Czankovisták már is új fejedelem-választással foglalkoznak s a görög király második fiát szeretnék Ferdinánd utódául. Viszont egy másik frakció a szerb-bolgár uniót szeretnék Sándor királylyal az élén. Van végül egy harmadik árnyalat is, mely a szlívniczai hős fiát, Arzén herceget szeretné fejedelméül. Pedig Ferdinánd fejedelem még nem mondott le s van törvényes örököse.

Amikor ilyenek a viszonyok, nem lehet-e a legkomolyabb komplikációktól tartani, nem kell-e a legéberebben örködniük ama hatalmaknak, melyeknek érdekei egy kedvezőtlen fordulat, az orosz politika és befolyás újabb terfoglalása által veszélyeztetnének? Ezért folynak a tanácskozások Ischlben diplomaták és uralkodók között. A közeledő veszély érzete teszi a hatalmakat éberekké s a köztük levő viszonyt szorosabbá s az engesztelékenység, a lépten-nyomon való megalkuvás politikáját határozottabbá. E határozottabb politikai irány előzménye gyanánt tekinthetjük az ischli konferenciákat.

IDŐJÁRAS.

Legnyomás: reggel 7 órakor 758.1 milliméter, délután 2 órakor 759.7 milliméter. Hőmérsék: reggel 7 órakor C° + 15.8, délután 2 órakor C° + 18.7. Szél irányja és ereje: reggel 7 órakor N. 3, délután 2 órakor EN. 3. Felhőzet: reggel borult, délután borult. Csapadék az utóbbi 24 órában: 4 milliméter.

Károlyi Gábor és Kereskényi prépost.

— Saját levelezőnkől. —

Budapest, augusztus 9.

Kereskényi plébános ma a következő nyilatkozatot vitte el személyesen a fővárosi esti lapok szerkesztőségeibe:

„A Pesti Hírlap-ban f. hó 9-én Károlyi Gábor gróf és közöttem fölmerült tényállás ez:

Deutsch Lajos meggyilkoltatását határozottan elítéltem.

Eötös Károly személyét érintetlenül hagyván, csak politikai szereplését nem tisztességesnek, gaz politikának nyilvánítottam.

Kereskényi s. k.”

Ennek a nyilatkozatnak megértésére ide iktatjuk az inkriminált közleményt, amely szóról szóra így szól:

Botrányos jelenetnek színhelye volt ma délben az Andrássy-uti Drechsler-féle vendég-

lő. A botrány hőse állítólag nagy-kelényi és kis-kelényi Kereskényi János, érdi prépost. A nevezett katolikus pap a keresztény felebaráti szeretetnek oly megható példáját adta, a „decet clericos” igények megfelelő olyan példás viselkedést tanúsított az említett vendéglőben, hogy valóban érdemes följegyezni az esetet. Szélesebb körökben hadd okuljanak rajta, hadd szerezzen róla tudomást az illető papnak egyházi főhatósága, és hadd foglalkozzék a gyilkosságot dicsőítő lelkipásztorral az államügyész és a büntető igazságszolgáltatás.

Ugy mondjuk el az esetet, ahogy megtörtént.

A tényekhez nem fűzünk megjegyzéseket, ehhez nem kell kommentár. Még csak a büntető törvénykönyvből sem idézünk. Ez mind fölösleges. A tények már magukban foglalják a verdiktet. A derék plébános bizonyára megkapja mai hősiaskedéseért az illő jutalmat.

De térjünk át a delogra.

A Drechsler-féle vendéglőben ma délután egy óra felé ebédelt gróf Károlyi Gábor, egy ismert nevű törvényszéki bíróval. A szomszéd-asztalnál Hortoványi József ült, a „Magyar Allam” szerkesztője egy vidéki ismerőse és egy plébános társaságában, akiről utóbb kistült, hogy az: nagy-kelényi és kis-kelényi Kereskényi János, érdi prépost. Ennél az asztalnál a prépost ur vitte a nagy szót, fönhangon beszélt, élénk gesztusokkal, úgy, hogy csakhamar magára vont a többi vendégek figyelmét.

Deutsch Lajos meggyilkoltatásáról folyt köztük az eszmecsere és a plébános ur nem győzte magasztalni, dicsőíteni Császár Károly veres tétét.

— Jól tette, okosan tette! — szólt fönhangon bizonyos kenetteljes malasztos hangon, akár csak a szószéken állana és prédikálna. — Így kell elbánni ezekkel a gaz zsidókkal, ki kell löni az egész fajt a világból. Azt hiszik talán, hogy ezzel már vége van, de hogy, még csak most kezdjük a küzdelmet...

Károlyi Gábor e szavakon megbotráncozva, fejét csóválta és halkán odaszólt az asztaltársához:

— Ez aztán a dicső keresztény felebaráti szeretet!

A plébános ur pedig mindjobban belemelegedett az orációba.

— Az ördöggel kell szövetkezni — mondta Kossuth. Nos hát igen, szövetkezni fogunk az ördöggel, csak úgy, mint az az alaváló gazember Eötös Károly és társai!

Erre azután Károlyi Gábor sem túrtöztette magát tovább.

— Hohó, hallja az ur! — szólt a plébános felé fordulva. — Hogy mer ön így beszélni Eötös Károly képviselőtársamról és barátairól? Hát azt hiszi, hogy önöknek már minden szabed, mert a csuha mögé bujhatnak!

egyébként nem nyugtalanította a lányt. Ott ült egy földhányáson, az uton a hóban és elnézte, hogy lett fehér minden a szép zöldből; fel-felkapott egy maroknyi hót és lenyelte és kezével simogatta keblét nagy gyönyörűségében, ahogy a hideg lé végig futott benne.

Egy este aztán nem tért vissza.

Apja, miután már vagy két óra hosszant várt rá a részére félre tett polenta mellett, azon való fájalmában, hogy talán hiába megfosztotta magát az ételétől azért a haszontalan, renyhe kőborgóért, a majorosnéhoz fordult tanácsért.

A jó asszony el akarta küldeni az elvesztett lány után a béresét, de annak fél óra múlva a teheneket kellett megfajnia, s ennyi idő kevés lett volna a keresésére. Apja is elindult volna keresésére, ha nem lett volna olyan öreg és elgémberedett. Volt ugyan a szomszédban is egy béres, de az új házasság volt, s a felesége félt egymaga maradni és semmi szin alatt sem engedte el hazuról.

— Oh csak férfi volnék! — dörmögé a majorosné bosszusan.

De hát ő sem tett semmit, be is esteledett közben, elhatározta tehát, hogy vár reggelig.

Reggel — hideg, ragyogó januári reggelen — a majorosné emberei halva találták a mezőn Angelicát, s mellette egy új szülött gyereket, a ki szép volt, mint a szerelem és hideg mint az édes anyja.

Mikor a két holttestet az öreg paraszthoz vitték, az elsőhajtozott egy sor Jézusom, Jézusomot, égnek meresztette elaszott karjait, aztán megvigasztalódva dűnyögé:

— Ó legalább nem szenved többet.

A majorosné saját költségén csináltatott egy szép nagy koporsót, abba helyezték el az anyát a gyermekével együtt, kezeit fehér szalaggal összefonva.

A szerény temetésre kevesen jöttek el; a férfi népség el volt foglalva a föld trágyszásával, az asszonyok közt meg az a babona keringett, hogy az örültek temetésén kancsallá lesz az ember szeme. De így is sokat bámulták azt a fiatal idegent a temető rácánál, a ki a nyáron itt dolgozott az eretánál és bizony csodálkozásuk nagyon megnevekedett volna, ha látják azt a hatalmas könyöcseppet, a mely az idegen szeméből kisorsodult, a mikor a koporsót leeresztették a sírgödörbe.

Küzdelem a pénzért.

— Regény. —

Írta: Tor Hedberg.

Az „Aradi Közlöny” számára, svéd eredetű fordítva.

[37]

[Utánnomás tilos.]

Axel könnyezett, midőn a levelet olvasta. Az asztalon hevert a harisnyacsomag, mely a gyászjelentő levéllel csaknem egyszerre érkezett. Kibontotta a csomagot, de mikor meg-

pillantotta a gyermekharisnyákat, miket most kezeire alig bírt volna felhúzni, nem állhatta meg, hogy ne nevéssen.

— A bohó öreg!

A csomag alján egy darab papírt talált, melyen reszkető kezekkel írt, otrombán nagy betűkkel írva, ez állott:

— Az én kis hercegemnek, — a nagy-mamától.

Megindult e szavak olvasásán, összehajította a papírt és eltette tárczájába, így sutogván:

— Igen, el kell mennem temetésére!

Gyorsan elhatározva magát, mint rendszeren, már-már csomagolni kezdett, hogy a legelső vonattal mehessen. De éppen mikor összecsatolta bördöndjét, feltekintett a padmalyra és homlokára ütött, mint az olyan, kinek eszébe ötiik valami.

Eszébe jutott, hogy néhány nap választja el csak karácsonytól. Karácsonyra ott kell maradnia, a karácsonyt együtt kell töltenie atyjával.

Megborzadt már e pusztá gondolattól is. Huh! Karácsonyt atyjával egyedül, — abban a pusztá, rideg házban! Es pedig mily pompás programot csinált karácsonyra! Határozatlanul járt fel- és alá a szobában. — Azon gondolkodott, hogy talán jobb lenne el se menni a temetésre, — de ez ismét hálátlan és szokatlan lenne.

Szerencsétlenség volt reá nézve e haláleset! Igen!

A plébános visszafelelt.
— Tudja, kicsoda az az Eötvös Károly? Előbb Deák-párti volt. —
— Nos, hát azután? — vágott szavába Károlyi Gábor. — Hát az ur kicsoda?
— En semmi vagyok, de —
— Azt tartom, hogy a fejében sincs semmi. —

— Kérem, én nemes ember vagyok!
— A viselkedése és a gondolkodása nem mutatja, — szólta Károlyi Gábor megvetőleg. — Külömben nem is törődöm azzal, hogy kicsoda, látom, hogy katholicus pap és ezt igazán röstellem. . . . Kikérem magamnak, hogy barátaimat az ő távollétükben és az én jelenlétben sértegesse!

Ezzel intett a pinczérnek.
— Huzák ide kérem azt a spanyol falat, hogy ezt a szemét dombot ne lássam!
Hortoványiék erre oda hívták a fizető pinczért és fizettek. Eközben a pap hetykén, kihívólag kérdezte a pinczértől, ujjal mutatva Károlyi Gábor felé.

— Kicsoda az az ur — ott?
— Gróf Károlyi Gábor!
— Igen? Károlyi Gábor!
Ezzel fölkelte és oda lépett Károlyi Gábor asztalához.

— Tudja meg legalább hogy én ki vagyok! — És ezzel letette névjegyet a gróf elé. Károlyi Gábor legott fölkapta a névjegyet és a pap szeme közé vágta.
— Nem vagyok rá kíváncsi!

A pap visszahökkenett, majd fenyegetőleg fölemelte a kezében tartott újságsomagot.
— Lásd, én most ugyanazt tehetném. . . Károlyi Gábor megragadta az előtte álló sörös kanosót.
— Tessék! — mondá a pap szemébe nézve.

A plébános ur erre fölgyenesedett, egy pathetikus mozdulattal (melyet úgy látszik a „Hugenották“ fegyverszentelési jelenetéből lesett el) ég felé emelte kezét, azután így szólta, tajtékzó ajakkal, szikrázó szemekkel:

— Vigyázzon! Emlékezzék erre a mai napra! Ez nem marad véres következmények nélkül önre nézve!
Azután elfordult és követte előre ballagott társát.

Ezzel az épületes jelenet véget ért.
Maga Kereskényi prépost amidőn erre a cikkre a nyilatkozatát elvitte a lapokhoz, kijelentette, hogy ő képtelen olyasmire, amit ez a cikk neki tulajdonít.

— Hiszen csak bolond tesz ilyet!
Érdekes megjegyezni, hogy Kereskényi azért jött föl a fővárosba, mert Szent István napján ő fogja mondani — az ünnepi beszédet.

Egyszerre azonban egy ötlete támadt, mely megszabadítá minden furdalástól. Arca kiderült, minél többet foglalkozott ez ötlettel.

Határozott tehát és cselekedett. Leült egy szekre és a harisnyákat egy kis papírba csavarta, s a papírra ráírta e szavakat: „A kisikének egy öreg nagymamától!“ — ezután ismét egy papírba csavarta, s e papírra e szót írta: „Karácsonyra!“

Megkönnyebbülten dobta azután a szegletbe bőröndjét, s hordárért küldött, hogy a csomagot feladhassa. — Meg volt győződve arról, hogy ez egy csinos ötlet volt, — hogy így róvta le utolsó adóját nagyanyjának; sokkal csinosabb dolog ez, mint kötelességszerűleg oda állni a koporsó mögé, s bámulni, hogy mikép teszük földbe az öregot. — Voltaképen ostoba dolog a temetés, s éppenséggel nem vidító!

Új évkor azután kapott egy levelet apjától, melyben megírja, hogy eladta házát, s a bolttól nem messze vett ki egy lakást, melyet az utóbbi években is használt.

Ez volt az egyik levél. A másik levelet válaszul kapta atyjához intézett ama soraira, melyekben nagyobb összeg pénzt kért pontosan meghatározott időre.

Axel várt néhány napig, de pénz nem jött s már félni kezdett, hogy az öreg talán nagyon találta az összeget, s megteszi vele, hogy egy fillért sem küld. — Túrelmetlenül várta a

IDŐJOSLAS.

A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható:

— Augusztus 10. —
Szárász. — Hőemelkedés.

Egy csók, egy ruha.

— Paraszt történet. —

Bátyámat B.-Csabán meglátogatandó, elmentem a tótok kőre. Azt a tapasztalatot tettem, hogy ott is olyan egyhangúak az emberek mint Aradon. A szociálista fészékben, Csabán sem történik semmi. Az emberek eljárnak a kávéházba, épp úgy, mint Aradon.

A szomszédházból — a hol műveltebb borbély legények számára egy kávéház van berendezve — áthallatszik a legények borisú danája. Egyik melancholicusan, a másik meg vigan ereszt meg a nótát. A cigány hol az egyikbe, hol a másikba kap, nem figyel az akkordokra, mert ezek az ugynevezett „tringeld“ pénzből fizetnek; minek itt művészettel játszani?

Kikönyökölök az ablakon. Hallgatódzom. Egy parasztlégy busan panaszkodik a csigánynak:

— Miska! Huzad, hiszen az a leány megérdemli. Tudod, idealista vagyok. Nem a pénzt néztem. Szerettem; ő valóban uralta lényemet. Megcsalt. S ha már megcsalt, ne sajnáld szárazfádat, osald ki belőle ezt, hogy hát:

„Minek is van szerelem a világon?“
A cigány bele kezd, de ugyan ekkor a másik rikkant bele.

— Miska! Te nem szeretsz ugy-e? Szeretsz?
No fiam akkor ne huzd azt csak est:
„Jaj de bajos a szerelmet titkolni!“

A cigány több jövedelmet gondolva ebbe kap. Az előbbi meg lekönyököl az asztalra, s aztán „elvezett boldogságát“ siratja.

Egyszerre belép egy nő. (Bizonyosan nő, mert a szokott tónus ismétlődik.)

— Itt vagy megint! Mi lesz belőled Pista! Alig egy hónapja, hogy elvettél, alig, hogy elmúlt az a pár hét, a mit az emberek elég rosszul mezehetnek neveznek, te itt hagysz egyedül. Nyomorult s roppant elzüllött ember, te poklok átka, te boldogságom tökére tevője, mit akarsz velem! Asszony! vagyok. Tudd meg, hogy én jogosan kívánom boldogságomat.

S a cigány mintha szatirikus lenne, rákezdi:

„Asszony te csak hallgass!“ . . .
— Ez az csigány! Ez!

Az asszony tovább folytatja, jogos kirohanásait, mire az a másik, a ki szegény léttére idealista s a ki nem a pénzért szerette, egyszerre felugrik, az asszony szemébe néz és hörgi:

— Nem ismertelek meg, Marcsa! Rossz szíben vagy. Nem szereted az uradat? Ne tagadd, te beteg vagy; szenvedsz.

Az asszony mintha megmutatná, hogy szereti

pénzt, de nem érezett, elhatározta, hogy haza utazik.

Már indult a vasutra, midőn az ajtóban találkozott a levélhordóval, ki egy ajánlott levelet hozott számára. Atyjától jött e levél, s a kívánt összegre szóló utalvány volt benne, — de egyetlen betűnyi levél sem. Első pillanatban kellemetlenül érezte magát, de könnyedsége csakhamar győzött, a pénzt kezében érezve. Napjában sokszor gondolkodott ugyan azon, hogy mit jelenthet atyjának e hallgatósága, — de mégis jobban szerette, hogy nem kapott levelet atyjától, mint hogy ha megdorgálta volna. A következő napon azonban már e gondon is tul volt.

Volt egy dolog mégis, amin osodálkozott, hogy t. i. atya mindig megküldte neki a kívánt összegeket. Eleinte gyötörte ez, de később ugy okozkodott, hogy atya bizonyosan megokosodott, s öreg napjaira megszűnt fővény lenni. Ez az okozkodás mindazáltal nem nagyon nyugtatta meg, — nem bízott nagyon benne.

Ez a gondolat gyötörte egy szép reggel, midőn hevert ágyában. Előtte való este későn jött haza, s nagyon nehezen határozta el magát a felkelésre.

Jobbra-balra forgott ágyában, félig álmosan, s élvezetet talált tagjai nyugtogatásában. Hogy történt, hogy nem, gondolatai bizonyos pénzkérdésre tévedtek, mely néhány nap óta fenyegető fellegként borongott érzelmei felett. Egy tizezer koronás váltó volt ez, melyet alá-

az urát, szelidebb hangon, szinte kérőleg oda fordul a férjéhez.

— Pista! Elég lesz már! Megárt apjok! Gyere menjünk már haza. Gyere no! . . . Pista meg így beszélt. Még eegy pohár. . . Tovább már nem tudja mondani, öklével nagyot ütve az asztalra így adja tudtára a pinczérnek, hogy ő ihatnék.

Az asszony is elcsendesül, bele nyugszik ura akaratába, pedig tudja, hogy nem es az utolsó pohár, el megy még a ház bére is.

Az idealista közelebb furakodik az asszonyhoz, szeretné neki megmondani azt a vallomást, a mit először mondott.

Az asszony eltolja magától; a kinek nagy lelki erejébe került visszafojtani a szenvedély kitörő hangját.

A férjnek már elfogyott a pénze. Nem tud kölcsönt kapni. Az a gondolatja támad, hogy az idealistától kér.

— Adj kölcsönt!
— Ha megcsókol a feleséged! . . .
— Asszony! Csókolj meg est az embert!
— Soha! — nyögi az asszony.
— Pénz kell szerencsétlen! Összetörlek. Erts meg asszony! Összetörlek.

Az asszony kötényével letörli könnyeit, felső ruháját ledobja és sálogba ott hagyja a kövér kávésnak. De csókot nem ad.

En ekkor így gondolkodtam:

— Ha ez a nő megcsókolta volna e férfit, akkor az urát szerette volna; akkor férje jó létét mozditotta volna elő. Inkább oda dobta azt a ruhát melyet férje emlékebe adott neki. Így azt következtetem, hogy e nő nem szerette férjét sem, az idealistát sem.

Borongós volt az idő. Borongos volt a kávéház. Borongosan gondolkodtam én is ezekről az emberekről. Szépet csak az én gyermekemről — I l o n k á m r ó l — gondoltam. (V. Ö.)

HIREK.

Augusztus 10. Szombat. Róm. kath. naptár: Lőrincz. — Protestáns naptár: Lőrincz. — Izraelita naptár: Ekev. — Görög-keleti naptár (julius 29.): Kallinik. — A nap kel 4 óra 51 perczkor, nyugszik 7 óra 20 perczkor. Szabadságharczi emléktárgyak országos múzeuma (színházépület II-ik emelet) nyitva van mindennap délután 10—12 óráig, délután 2—5 óráig. Bemenet díjtalan. Kölcsöny-könyvtár nyitva van szerdán és szombaton 3—4 óráig és pénteken 11—12 óráig. Helyiség: Polgár iskola, földszin.

Az új Minorita-rendfőnök fogadtatása.

— augusztus 9.

A tegnapi nap folyamán a következő komünikét vettük:

A r a d v á r o s r ó m . k a t h . p o l g á r s á g á h o z .

A magyarországi minoritarend tartományi

irt, mert az összeget kikölosönözte, s a fizetés napja közelgett. Két napja már, hogy irt pénzért és mi teleletet sem kapott. Ez volt eddig a legnagyobb összeg, melyet atyjától kért, s sajtáságos sejtéime volt, hogy most az egyszer összeütközésre kerül a dolog.

Oh, ez a pénz! Ez az átkozott pénz!
Amint ott feküdt és gondolkodott, számolni kezdte, hogy hány éves lehet atyja! Otven éves, több nem lehet! De tulajdonképen miért gondolt erre?!

Nem tudta megmagyarázni.
Miféle gondolatösszefüggés volt az, mely őt atyja éveire vezette? — Felugrott. . . Csakugyan arra gondolt volna, — piuj!

Bosszusan fordult a fal felé, előzte gondolatait és elszenderült!

Egyszerre csak az ajtó csöngettyűje csilingelni kezdett. Felült ágyában és órájára nézett! Egy negyed tizenkettő volt. A levélhordó lesz!

E gondolatra egy percz alatt kint volt az ágyból, lábait papucsockba dugta, felrántotta hálókötösét és sietett kinyitni az ajtót. Szive dobogott, midőn elhúzta a reteszt. Kissé kinyitva az ajtót, kikandikált, de ugyanazon perczben megdöbbenve vonult vissza.

— Papa! — kiáltott fel.

Karr ott állt az előszobában, egy kis bőrönddel kezében; arca sápadt volt a felindulástól, szemével fiára bámult, s habozni látszott, hogy belépjen-e a szobába?

(Folytatása következik.)

főnökévé Csák Czirjék Alajos, aradi hitoktató lett megválasztva.

Csák Czirjék Aradváros polgársága rövid itt léte alatt megszerette, tiszteletével veszi körül.

Az ujonnan megválasztott rendfőnök ma este 8 órakor érkezik városunk falai közé.

Alólirottak azon tiszteletteljes kéréssel fordulunk Aradváros róm. kath. igen tisztelt polgárságához, sziveskednének ma este fél 8 órára minél nagyobb számban az aradi vasúti állomáshoz kiféradni, hogy Csák Czirjék rendfőnök urat tisztelettel fogadhassuk.

Aradon, 1895. aug. 10-én.

Péterffy Antal,	Br. Purozell Béla,
Dr. Keresztes Gyula,	Kristyóry János,
Vizer Lajos,	Niedermayer Tóbiás,
Bauer Gyula,	Steigerwald Alajos,
Millig Mátyás,	Hoffmann Antal.
Scherhág H. és fia,	Brusch Alajos,
Kiss Ferencz,	Buja Sándor,
Hoffmann Viktor,	Kovács Vincze.

A rendfőnök bevonulása alkalmával a róm. kath. templom tornyában az összes hangokat meghuzzák.

— A társházak főnökei. A Szegeden megtartott minorita-tartományi gyűlésen a társházak főnökeivé a következőket választották meg: Jánosy Demjént Kolozsvárra, Baljay Adámot újlag Aradra, Faix Lipótot Pancsovára, Orbán Jácintot Szegedre. Az aradi rendfőnöknek, Csák Czirjéknek az aradi polgárság fényes fogadtatást rendez ma esti érkezése alkalmából. Az új rendfőnök ma este érkezik Szeged felől, mikor is az állomáson nagyszámu küldöttség és közönség fogadja város legmagasabb állású papját.

— Purozell báró posta és távirtda tanácsos. Purozell Béla báró, az aradi posta és távirtdahivatal főnöke — mint megbízható forrásból értesülünk — rövid idő múlva elhagyja Aradot. Bár sajnálattal vesszük az aradi társadalom ezen kedvelt tagjának elvesztését, mégis örömtünetet kell kifejeznünk, mivel Purozell Béla báró posta és távirtdatanácsossá előléptetve Budapestre lesz áthelyezve.

— A hadgyakorlatok. A 7. sz. hadtesttüzérezred tegnap elment a lippai hadgyakorlatokhoz, melyeknek befejezése után Bánffy-Hunyadra vonul. — A temesvári hadapród-iskola negyedik évfolyamának növendékei szintén elmentek Lippára, hol részt vesznek a tüzérség lögyakorlatain és hétfőn este térnek vissza Temesvárra.

— Az új anyakönyvek. Nemsokára lehet már polgárilag születni és meghalni is. Megérkeztek tegnap a belügyminisztériumtól a városi polgármesteri hivatalhoz az új anyakönyvek. És pedig a születés és halálozási anyakönyvek két-két példányban. A születési anyakönyveknek zöld az alányomása, míg a halálozásiaké szürke. Zöld könyvbe leszünk tehát beírva, ha születünk és szürkébe, ha megszüntünk polgárilag létezni.

— A gyalogsági sátrak a honvédségnél. A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy a honvédségnél kipróbálás végett alkalmazott sátrak véglegesen használatba vétessenek. A fegyverrel ellátott csapatok fegyvereket fogják mint sátoralmaszt használni — míg a fegyverrel nem bírókat külön e célra készített sátoralmasztával látják el.

— Millenniumi posta bélyegek Aradon. Az aradi posta hivatalhoz is küldtek abból a csinos formájú millenniumi kiállítási posta bélyegekből, melyek közepén a pajzsa emelt Árpád látható, a mint kivont kardjával a világ négy tája felé vág. Már eddig is több millenniumi kiállítási bélyeget ragasztott a postahivatal, a külföldre címezett levelekre és csomagokra.

— Különös névjegy. Egy elmés német ember járogatott a napokban Aradon sűrűn osztogatva névjegyet. Ezek a névjegyek egy új iparágrol tesznek tanúságot. Végre is mi lehetetlen a mai világban? A névjegyet különben itt adjuk:

Beck Vilmos és fia
cész. és királyi főherceg szállító.
Képviselő: Grünwald Antal J.
BÉCS,
Graben: I. Stock im
Eisenplatz.

— Védjegyes sariók. A kereskedelemügyi miniszter rendezetileg közölte a hatóságokkal, hogy ezután csakis oly sariókat, kaszákat és szalma vágókat szabad árulás alá engedni, amelyeken védjegyek is vannak. A magyar miniszter ezen rendeletével az osztrák kereskedelemügyi miniszter is egyetértett.

— Jönnek a huszárok. A nagyváradi huszárok e hó 23-ikán jönnek Aradra a nagygyakorlatra. Az ezred fele részben Zádoriakon, másik fele pedig Kis-Szentmiklóson lesz elszállásolva. Innen Vingára és Makóra rándulnak az aradi 3. huszárezreddel, szeptember 20-ikán pedig Zentára mennek.

— A vihar áldozatai. Levelezőnk írja: A folyó hó 2-án Lupesten dühöngő viharok áldozatai is vannak. A villám ugyanis két embert ütött le, kik szörnyethaltak. Azonkívül két szarvasmarhát is agyonzuzott a haragos villám.

— Katonazene. Ma este Nagy Lajos kerthelyiségében a multkor közbejött akadályok miatt elmaradt vonós katonazene hangverseny ma tartatik meg, mely alkalommal egész új műsorokat fog előadásra kerülni.

— Fiatal apa. Egy szemre való, ügyes kisasszony levélkét nyom a hordár markába avval a meghagyással, hogy N. aradi gyárosnak sürgősen kézbesítsen.

— Kérem mindenben eleget tesztek, mondja a hordár.

— Csak sürgősen! Fusson!

— A hordár megérkezik a gyároshoz és mondja:

— Egy levél!

— Adja ide!

A hordár átadja a levelet; a gyáros kibontja és olvassa, hogy vele egy kisasszony akar megismerkedni, ki őt a kapuban várja. Azonnal lesiet, s ott találja a pozsgás képű, izléses termetű hölgyet.

— Talán kegyed akar? . . .

— Igen uram! En már régen akartam ismerni kegyedet; a kit én apámnak vallok.

A gyáros valóban meg volt lepve az őszinte nyilatkozaton, de tovább kérdeste:

— Hány éves kegyed?

— Huszonhárom.

— Bocsanat hölgyem, de én 13 éves koromban nem lehettem a p a.

— Henry lovardája Aradon. Tegnap külön vonattal érkezett Henry nagy lovardája Aradra. A társaság ma kezdi meg előadásait a Booskó utcában. Felhívjuk rá a közönség figyelmét.

— Verekedési mániá. Breisz Juon ó-szentannai lakosnak úgy látszik mániája a verekedés. Erre mutat legalább az az eset, melyszerint — mint tudósítónk írja — nényét özv. Muszka Simonnet minden ok nélkül elverte. A verekedőt lezárták.

— Koszoru helyett. Az aradi polgári takarékpénztár a Rosnyay Mátyás koporsójára szánt koszoru helyett 20 forintot adományozott az árvaházalap javára.

— Köszönetnyilvánítás. Boldogult Herzl Bernát né született Leopold Julia urnó ravatalára szánt koszoruk megváltása fejében az Izraelita nőegylet javára adományozni sziveskedtek: N. N. 10 frtot, Assael Adolfné urnó 5 frtot, mely nemesszivü és kegyeletes adományokért hálás köszönetét fejezi ki az elnökség.

GYÁSZROVAT.

† Martinschläger Józsefné elhunytáról vették részt az alábbi gyászlapot: Alólirottak fájdalmas szívvel tudatják saját, valamint számos rokonai jó barátaik nevében is a felejtethetlen kedves nő, édes anya, testvér, sógornő, nagynéne és rokon, Martinschläger Józsefné szül. Udovits Evelinnek, folyó hó 9-én, reggeli 8 órakor, életének 46-ik, boldog házasságának 26-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett jobblétre szenderültét. A boldogult hült tetemet augusztus 10-én, d. u. 5 órakor fognak Kórház-utca 2. szám a ház-

ból a helybeli róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. — Az engesztelő gyászmezőldozat augusztus 13-án, d. u. 10 órakor fog a t. Minorita-atyák temp omában a Mindenhatóknak bemutatni. Arad, 1895. aug. 9. Béke poraira! Martinschläger Gyula és Mariska, gyermekei. Martinschläger József, férje. Vanie Venczelné szül. Udovits Mária, özv. Badovits Sándorné, nővérei. Vanie Venczel sógora. Vanie Rudolf, Vanie Nina, Badovits Sándor, Badovits Mariska, Badovits Jolán, Badovits Emma, unokaöccserei és hugai.

† Özv. Mayenthal Mórné elhunytáról vették az alábbi gyászjelentést: May Mayenthal István, Maj Mayenthal Ferencz és neje szül. Vonnak Borbála, valamint kiskoru gyermekeik: Lujza, Ferencz, József és Ilona tájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett édesanyjuknak, illetve anyós és nagyanyjuknak özv. May Mayenthal Mórné szül. Fudgyas Erzsébet t. hó 9-én, a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyásros elhunytát. A megboldogult drága tetemei f. hó 10-én d. u. 4 órakor fognak az aradi róm. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Béke Poraira!

MULATSÁGOK.

A nyomdászok mulatnak.

— A vasárnapitáncosestélyről —

Rendkívül feasztelen lesz az „Aradi nyomda részvénytársaság” személyzetének e hó 11-én megtartandó táncmulatsága.

A nagymérvü előkészületek és az elfogyott jegyek számából ítélve, ez a mulatság lesz az idei nyári vigalmak koronája.

A táncvizigalmat megelőzőleg rövid, de mulattató felolvasást rendeznek az intézők, akik teljes odaadással az est sikerén fáradoznak.

Igy szavalni fog Szűts Mihály, monológot ad elő Sipkai Boriska, a jónévü műkedvelő, míg Hrabovszky Lajos az „Aradi Közlöny” segédszerkesztője egy teljesen új „Mikor én műkedvelő voltam” című humoreszkjét fogja felolvasni. A programot Braun Hugó zárja le egy vig monológgal.

A felolvasó-estély után következik a tánc, mely millenniumi postával van egybekötve. Ennek mulattató, kellemes voltáról meg fognak győződni azok, akik a rendezőség által már felkért bájos hölgyek kezéből fogják átvenni a kacagatóbbnál kacagatóbb üzeneteket, ötlettől, pajzanságtól duzzadó leveleket.

A legtöbb levelező lap tulajdonosai értékes emlékek tárgyakat kapnak a rendezőség től.

Továbbá meglepetést készít a rendezőség a férfi vendégek részére is; a nők által legszeretetre méltóbbnak megszavazott fiatal ember szintén kap érdekes jutalom tárgyat.

Fesztelen jókedv ezen mulatságról nem hiányozhat, mert a figyelmes, fáradhatlan rendezőség minden irányban gondoskodik a vendégek mulattatásáról.

A millenniumi posta Aradon még nem volt, s így az újdonság ingerével bir, s ez egygyel több ok arra, hogy a közönség f. hó 11-én este 8 órakor minél nagyobb számban jelenjék meg a városligeti vígadó nagytermében.

A kiserdő este fényesen ki lesz világítva, s a lóvasúti kocsik egész éjjel közlekedni fognak.

A táncrendeket az Aradi „nyomda részvénytársaság” pazar eleganciával állította ki, úgy, hogy ez maga is kellemes emléke lesz annak a bálnak, mely édes óráival bizonyára sokáig fog a jelenvoltak lelkében élni.

Jegyek előre válthatók a rendezőbizottsági tagoknál; az „Aradi nyomda részvénytársaság” irodájában; Révész Nándor, Klein Mór, Muszka Miksa, Berger Lipót, Neumann M. A. urak kereskedésében, „Confectio” üzlet Andrássy-tér (Hermann palota.)

TÁVIRATOK.

A posztkiszli?

Budapest, aug. 9. (Saj. tud. táv.)
A fővárost ma délelőtt szenzációs hír járta be. Arról beszéltek főváros szerte, hogy a rendőrség rábukkant a hírhedt posztkiszli elemelőire. Elfogta ugyan is Csombor Imre korcsmárost, az üllői-uti »Aranyas» tulajdonosát nevével és vejével egyetemben és az üzletüket pedig bezárta. Az elfogatás lokál az mondják, hogy Csombort bankóhamisításon csípték rajta. Mások azonban azt beszélik, hogy Csombornál 200,000 frtot találtak és hogy Csombor postaszolga volt akkor, amikor a posztkiszli eltűnt. Amiből azt következtetik, hogy Csombornak tudomása volna a posztkiszliről is.

Hogy mi igaz ebből, arról egy későbbi táviratban számolok be, ha majd a rendőrség Csomborékat kihalgatta.

Budapest, aug. 9. (Saját tud. távirata.)
A posztkiszli tolvajait a rendőrség elfogta. Csombor, volt postaszolga s most fővárosi vendéglős tagad, de czinkosa, Subisits József, kit Zára mellett elfogtak, mindent bevallott.

Budapest, aug. 9. (Saját tud. táv.)
A posztkiszli ügyében a rendőrség állandóan figyelemmel kísérte embereit. A mai fogása azonban nem közvetlenül e figyelemből következett.

Csombor fővárosi vendéglős hirtelen meggazdagodott postaszolgából s ez volt a feltűnő. Evente egy elegáns uri látogató felkereste, s ez a figyelmet csak öregbítette. Utánna jártak ennek és kiderült, hogy az évi látogató Subisits József, ki szintén szegény ördög, matróz volt a fővárosban. Rájöttek arra is, hogy Csombor postaszolga idejében nagy barátságban volt Subisitssal. Ebből gondoltak a posztkiszlire.

Bérczy kapitány Subisits után utazott Záraig, melynek környékén Subisitsnak gazdasága volt. Bérczy a csendőrség segélyével elfogta Subisitsot, ki kezdetben tagadott, s azt mondta, hogy a vagyona az orosz-török háborúból származik. Bérczy megczáfolta adatait, mire Subisits bevallott mindent, hogy a posztkiszlit Csomborral ellopták.

Csombor egy este oda rendelte a főpostához pénz expedálásakor; Csombor kilopta a fél milliót, Subisits zsákba tette és átmentek Budára, hol a félmilliót megfelelték.

Bérczy táviratára Csombort törvénytelen nevével, leányával és czipész vejével elfogták. Csombor mindent konokul tagad, mindamellett a tolvajlás kiderítése egészen bizonyos.

Perczel hazaérkezése.

Budapest, augusztus 9. (Saj. tud. táv.)
A »Bud. Tud.» jelenti: Perczel, ki tegnapelőtt Ischlben a királynál a délután háromkor tartott udvari ebéden is részt vett, az éjjel visszaérkezett a fővárosba.

Családi tanácskozás.

Budapest, augusztus 9. (Saj. tud. táv.)
A Koburg családi tanácsra megjelentek a hercegi családon kívül Beinhartsbrunn kastélyba: Fülöp és Lipót szász-koburgi hercegek, a román trónörökös, a római 8. Reuss herceg nevével, és Stolberg Ottó herceg.

Meghíusult merénylet.

Budapest, aug. 9. (Saját tud. táv.)
Császár példájára ma egy Engel Károly nevű vidéki ember Goldmann és Engelnagy terménykereskedők egyik tagját, Goldmann lelőni akarta, de idejében lefogták s így a golyó a falba fúródott.

KÖZGAZDASÁG.

Aradi heti gabnavásár.

— Saját tudósítónktól. —

Arad, augusztus 9.

Az eső folytán a behozatal nagyon kevés volt, mely a folytonos áresés miatt ugy malmainkat, mint kereskedőinket tartózkodóvá tették s osakis nyomott árakon vásároltak.

A kapás növények már évek óta nem állottak oly szépen mint ma s ha az idő továbbra is oly kedvező marad, ugy óriási tengeri termésre van kilátásunk.

Behozatott mintegy 1000 mmázsa buza s mintegy 300 mmázsa roza és árpa.

Elkelt:

I. minőségű buza 5 frt 60 krtól 5 frt 70 krajczárig.

Középmínőségű buza 5 frt 80 krtól 5 frt 40 krig.

Ó buza 5 frt 80 krtól 5 frt 90 krig.

Tengeri 5 frt 90 krtól 6 frtig.

Rozs 4 frt 80 kr.

Arpa 4 frt 50 kr.

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Gyenes és Balog cég jelentése. —

Budapest, augusztus 9.

Gabonaüzlet: Buzát ma mérsékeltlen kínáltak, a vételkedv szintén mérsékelt volt s az irányzat csendes maradt. Elkelt 12,000 mm. változatlan árakon.

	mmázsa	kggramm	frt
Tiszavidéki	100	82.	6.55
"	200	82.	6.45
"	100	81.	6.45
"	200	81.	6.42 1/2
"	500	81.	6.55
"	300	81.	6.45
"	300	81.	6.45
"	800	82.	6.55
"	300	80.	6.47 1/2
Pestvidéki	200	82.	6.45
"	200	80.	6.45
Felső-tiszai	450	80.	6.35
"	200	80.	6.40
Szentesi	2200	80.	6.55
Bácskai	2000	79.	6.80
Raktárokon	1800	79.	6.52 1/2
Zab	200		6.80
"	100		6.75
"	100		6.70
"	200		6.35
"	100		6.30

Határidőüzlet: Amerikából érkezett valamivel szilárdabb jegyzések dacára nálunk változatlanul indult a buza és tengeri üzlet s gyenge üzletmenet következtében ugy zárultak is.

Zárul 12 órakor:

Őszi buza	6.31—6.32
Buza május—júniusra	6.74—6.76
Őszi rozs	5.97—5.99
Tengeri május—júniusra	4.49—4.51
Tengeri július—augusztusra	5.60—5.65
Őszi zab	5.62—5.63
Repose	9.—

Külföld: New-York: buzára változatlanul, tengerire 3/4 lanyhább. Chicago: buzára 1/2—1/4 szilárdabb, tengerire 3/4 lanyhább. Páris és London csendes, Liverpool tartott.

Értéktőzsde: A tegnapi árfolyamokon indult az üzlet, míg később tetemes realitások következtében ugy nemzetközi mint helyi papírok lanyhábban zárultak.

Zárul 12 órakor:

Osztrák hitelrészvény	397.20
Magyar hitelrészvény	487.30
Osztrák államvasut	414.50
Rima-Murányi	387.—
Lombard	110.25

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1895. évi augusztus hó 8-án. Hízott sertés árak: 1. Magyar elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 kg-ron feldli sulyban) —. krig. Öreg közép (páronkint 300—400 kilogramm sulyban) —. krig. Fialat nehéz (pkint 320 kg-ron feldli sulyban) 49.—50. krig. Fialat közép

(pkint 251—320 krig sulyban) 48.—49. krig. Fialat könnyű (pkint 250 kgr. terjedő sulyban) 48.—49. krig. II. Magyar sertés: Nehéz (páronkint 280 kg-ron feldli sulyban) —. krig. — Közép (pkint 220—280 kgr. sulyban) —. krig. — Könnyű (pkint 220 kgr. terjedő sulyban) —. krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg-ron feldli sulyban) 48.—49. krig. Közép (páronkint 220—280 kilogramm sulyban) 48.—49. krig. — Könnyű (páronkint 220 kgr. terjedő sulyban) 47.—48. krig. Sertéslista szám 1895. aug. hó 6-án volt készlet 30337 darab. 1895. aug. hó 7-én felhajtator: 184 darab. 1895. auguszt. 7-én elszállított 402 drb. 1895. augusztus 8-án maradt készletben 30119 drb. — A hízott sertés üzletirányzata: Változatlan.

Szeszüzlet.

— Augusztus 9. —

Mai jegyzéseink: Készaru nagyban nyers szesz 52 forint 50 krajczár, kicsinyber 53 forint — krajczár hordó nélkül, per 100 liter % beleértve 35 frt fogyasztási adót.

Budapesti gabnatőzsde.

— Az »Aradi Közlöny» távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 9. d. u. 5 óra.

Buza bányási uj	6.15—6.55
Buza tiszavidéki	6.10—6.50
Buza pestvidéki	6.10—6.50
Buza fejérmegyei	6.10—6.50
Buza bácskai	6.10—6.50
Rozs uj, elsőrendű	5.35—5.40
Rozs uj, másodrendű	5.30—5.35
Arpa takarmány	5.15—5.30
Arpa égetai való	—
Arpa sörfőzdei	—
Zab	6.70—7.—
Tengeri bányási	5.75—5.80
Tengeri másnemű	5.70—5.75
Káposzta-repcze bányási	8.—8.50
Kóles	6.—6.60
Buza márczius—április	6.75—6.76
Buza szeptember—október	6.82—6.83
Buza május—június	—
Rozs szeptember—október	5.35—5.37
Tengeri május—június	4.50—4.51
Tengeri július—augusztus	5.60—5.62
Tengeri októberre	5.60—5.62
Zab márczius—április	—
Zab szeptember—október	5.82—5.85
Káposzta-repcze augusztus—szeptember 1894.	9.05—9.10

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, 1895. augusztus 9.

Magyar aranyjárdék 4%	123.—
Magyar koronajárdék 4 1/2%	99.75
Magyar arany 4 1/2%	124.50
Magyar ezüst 4 1/2%	103.50

Hivatalos árfolyamok

a bécsi áru- és értéktőzsdén.

— Aradi ipar- és népbank pénzváltó-üzlet tudósítása. —
Bécs, 1895. augusztus 9.

Magyar koronajárdék 4%	—
Magyar hitelrészvény	487.50
Osztrák hitelrészvény	398.50
Angliobank részvény	167.—
Laenderbank részvény	27.25
Bécsi bankkegyesületi részvény	167.75
Osztrák államvasut részvény	416.—
Déli vasut részvény	109.50
Osztrák északnyugati vasut részvény	—
Osztrák északnyugati (Elbevolgyi) részvény	285.—
Budapesti villamos városi vasut részvény	—
Salgó-tarjáni részvény	—
Rimamurányi részvény	288.50
Brassói kőszénbánya részvény	—
Dunagőzhajózási részvény	575.—
Lloyd-társulat részvény	570.—
Alpeai bányarészvény	96.10
Union	345.50
Török sorsjegy	78.60

VIZJELZÉS.

1895. évi augusztus hó 9-én reggel 7 órakor észlelt vízállások, időjárás és hőfokok a marosi és tiszai vízmérőzén:

Észlelési állomás	Hőmérséklet	Időjárás	Vízállás	
			ostimétr.	úgyszámság
Branyoska	+ 17°	berult	+ 18	—
Gyulafehérvár	+ 19°	felhős	+ 42	—
Arad	+ 17°	szél	— 116	—
Makó	+ 17°	felhős	+ 6	—
Szeged	+ 17°	felhős	+ 91	—

A + jel a 0 feletti hőmérsék és vízállásokat jelzi.
A — jel a 0 alatti hőmérsék és vízállásokat jelzi.
Arad, 1895. augusztus 9.

A m. kir. folyammerészki hivatal.

Felelős szerkesztő: Vass Géza.

M. kir. államv. Bpest-déli Üzletv.

15546. III. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Zimony állomásán 1896. évi február hó 15-én megüresedett vendég-lői üzletnek ugyanazon naptól számított három évi időtartamra azaz 1899. évi febr. hó 15-ig terjedő bérlete iránt ezennel újból pályázat hirdettetik, mely nyilvános tárgyaláson felbontandó ajánlatok útján döntetik el.

Minden ajánlatnak 50 kros bélyeggel ellátva és okmányokkal felszerelve kell lennie; a borítékra pedig a következő felirat irandó: „Ajánlat a

m. kir. államvasutak Zimony állomásán lévő vendéglői üzletre 15.546/95 számhoz.”

Az ajánlatok borítékba zárva és lepecsételve 1895. évi szeptember 3-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapest-déli üzletvezetősége titkári hivatalához czimezve posta útján térti vevény mellett nyújtandók be bántéppénz fejében pedig 200 azaz kétszáz forint készpénz- vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban szintén posta útján a nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztárához Budapestre 1895. évi szeptember hó 2-án déli 12 óráig beküldendő.

Az értékpapírok a budapesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 napnál nem régebbi utolsó s a névértékét meg nem haladó napi árfolyam szerinti értékben számíttatnak.

A vendéglői bérletére vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség III. forgalmi és kereske-

delmi osztályában (külső kerepesi ut II. ház. II. em. 28. ajtószám) miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismeri s azokat magára nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadja.

A feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkezett ajánlatok figyelembe vétetlni nem fognak.

A m. kir. államvasutak bpest-déli üzletvezetősége fenntartja magának azon jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül az ajánlott bérösszegre szabadon választhasson.

Budapest, 1895. június hó 25-én.

Az üzletvezetőség.

VASUTI VONATOK MENETRENDJE

Ervényes 1895. évi április hó 1-étől.

Budapest—Arad.

Table with columns: Budapest, Arad, Szolnok, Csaba, Kétegyháza, Lökösháza, Kurtics, Sofronya, ARAD érkezik. Rows show departure times for reggel, délut. and este.

Arad—Budapest.

Table with columns: Arad, Sofronya, Kurtics, Lökösháza, Kétegyháza, Csaba, Szolnok, BUDAPEST érkezik. Rows show departure times for d. e., reggel and este.

Erdély felé.

Table with columns: Arad, Glogovács, Gyorok, Paulis, Radna-Lippa, Konop, Berzova, Tótvár, Soborsin, Piski, Gyulafehérvár, Tövis érkezik. Rows show departure times for d. u., reggel and este.

Erdély felől.

Table with columns: Tövis, Gyulafehérvár, Piski, Soborsin, Tótvár, Berzova, Konop, Radna-Lippa, Paulis, Gyorok, Glogovács, ARAD érkezik. Rows show arrival times for éjjel and este.

Arad—Csaba—Nagyvárad.

Table with columns: Arad, Sofronya, Kurtics, Lökösháza, Kétegyháza, Kigyós, Csaba, NAGYVÁRAD érkezik. Rows show departure times for reggel and délut.

Nagyvárad—Csaba—Arad.

Table with columns: Nagyvárad, Csaba, Kigyós, Kétegyháza, Lökösháza, Kurtics, Sofronya, ARAD érkezik. Rows show arrival times for délelőtt and délután.

Arad—Temesvár.

Table with columns: Arad, Uj-Arad, Németságh, Vinga, Orczifalva, Mercezifalva, Szt.-András, TEMESVÁR érkezik. Rows show departure times for reggel, d. e., délut.

Temesvár—Arad.

Table with columns: Temesvár, Szt.-András, Mercezifalva, Orczifalva, Vinga, Németságh, Uj-Arad, ARAD érkezik. Rows show departure times for reggel, d. u., este.

Uj-Szt.-Anna—Kétegyháza.

Table with columns: Uj-Szt. Anna, Simánd, Kisjenő-Erdőhegy, Székudvar, Sikló, Ottlaka, Elek, KÉTEGYHÁZA érkezik. Rows show departure times for d. e., este.

Kétegyháza—Uj-Szt.-Anna.

Table with columns: Kétegyháza, Elek, Ottlaka, Sikló, Székudvar, Kisjenő-Erdőhegy, Simánd, UJ-SZT.-ANNA érkezik. Rows show departure times for reggel, d. u., este.

Mezőhegyes—Kétegyháza.

Table with columns: Mezőhegyes, Kamarás-major, Nesze, Kovács-háza, Bánhegyes, M.-Bodzás, Bánkút, KÉTEGYHÁZA érkezik. Rows show departure times for d. e., este.

Kétegyháza—Mezőhegyes.

Table with columns: Kétegyháza, Bánkút, Megyes-Bodzás, Bánhegyes, Kovács-háza, Nesze, Kamarás-major, MEZŐHEGYES érkezik. Rows show departure times for reggel, délután.

Arad—Szeged.

Table with columns: Arad, Szt.-Tamás, Pécska, Battonya, Tompa, Mezőhegyes, Csanád-Palota, Nagylak, Apátfalva, Makó, Kis-Zombor, SZEGED érkezik. Rows show departure times for reggel, d. o., d. u.

Szeged—Arad.

Table with columns: Szeged, Kis-Zombor, Makó, Apátfalva, Nagylak, Csanád-Palota, Mezőhegyes, Tompa, Battonya, Pécska, Szt.-Tamás, ARAD érkezik. Rows show departure times for este, d. u., este.

Arad—Gurahonoz.

Table with columns: Arad, Ötvöses, Zimánd-Ujfalu, Uj-Szt-Anna, Világos, Muszka-Magyarád, Pankota, Apatelek, Borosjenő, Bokszeg-Beél, Borossebes-Buttyin, Almás-Alcsill, GURAHONCZ érkezik. Rows show departure times for reggel, d. u., d. u.

Gurahonoz—Arad.

Table with columns: Gurahonoz, Almás-Alcsill, Borossebes-Buttyin, Bokszeg-Beél, Borosjenő, Apatelek, Pankota, Muszka-Magyarád, Világos, Uj-Szt-Anna, Zimánd-Ujfalu, Ötvöses, ARAD érkezik. Rows show departure times for reggel, d. u., reggel.

Borosjenő—Csermő.

Table with columns: Borosjenő, Csermő. Rows show departure times for délelőtt, este.

Csermő—Borosjenő.

Table with columns: Csermő, Borosjenő. Rows show departure times for reggel, délután.

Borossebes—Ményháza.

Table with columns: Borossebes-Buttyin, Ményháza. Rows show departure times for d. a., d. u., érk.

Vásár-hirdetés.

A gurahonci országos vásár
 a szarvasmarhák között uralgó száj- és
 körömfájás miatt
folyó évi augusztus hó 19-éről
 bizonytalan időre elnapoltatott.

852. Az előjáróság.

Hirdetés.

Mely szerint kihirdettetik, miszerint a Magyarát községben létesült községi jellegű népiskola tanítójának megválasztására határidőül Magyarát község székházánál f. évi augusztus hó 12-ik napjának d. e. 9 órája tüzetett ki, melyre mindazon egyének pályázhatnak, kik az állami tankezdét jó sikerrel végezték; a betöltendő tanítói állással összekapcsolt fizetés a következő:

- kézpénz 400 forint;
- 8 öl tűzifa, melyből a tanterem is fűtendő;
- szabad lakás kerttel, legelőjoggal;
- lakástisztítás és lakásához szükséges fa vágás.

Pályázni óhajtok kötelesek erkölcsi magaviselet és az iskolai kiképzetéséről szóló bizonyítványukat folyamodványaik kapcsán a választást megelőző nap délutánig alóli választási elnöknek megküldeni.

Magyarát, 1895. évi augusztus hó 4.
 851. **Popescu János**
 választási elnök.

Hirdetmény.

Arad és Uj-Arad, továbbá Arad és a vár között építendő új hidak ügyében a nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszterium 16983/1895 számú rendeletével kitűzött pótbéjárás f. évi augusztus hó 23-án d. e. 9 órakor fog megtartatni.

Osszejöveteli hely Aradváros városházánál az I. emeleti kis ülésterem.

Ezen helyszíni bejárásra mindazok, akik magukat érdekelteknek tekinthetik oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy a műszaki műveletek a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák alatt f. évi augusztus 8-ától—22-ig bezárólag terjedő 15 nap alatt lesznek megtekinthetők.

Arad, 1895. évi július hó 13-án.

A városi tanács.

1684/1895. p. m.

Hirdetés.

Arad szab. kir. város területén a fogyasztási és italadónak, valamint a szesz italmérési adónak 1896/1898. évekre, való biztosítása céljából az aradi magy. kir. pénzügyigazgatóság által a tárgyalások megindítván erre határidőül a folyó hó 13-ik napjának d. e. 10 órája, helyül pedig a városház kis terme tüzetett ki.

Ennek következtén azon adóköteles feleket, akik adónemek szerint csoportosulva a bor- és söritaladó, a hus és cukor fogyasztási adó, vagy a szeszitalmérési adókat megváltani szándékoznak ezennel felhívom, hogy a tárgyaláson vagy személyesen megjelenjenek, vagy a kir. közjegyző által hitelesített vagy pedig egy pénzügyőri közeg és ez által kifogástalannak ismert két tanu által előttemzendő megbízó levéllel ellátott egy vagy több megbízottat küldjenek.

Az adóköteles felek névjegyzéké a polgármesteri irodában megtekinthető.

Arad, 1895. évi augusztus hó 6-án.

Salacz Gyula
 kir. tanácsos, polgármester.

1547/1895 p. m.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy a nagyméltóságú m. kir. földmívelésügyi Miniszter 4909 számú távirati intézvénye szerint az alsó ausztriai helytartóság Arad város területéről szarvas marhák, juhok és kecskének alsó ausztriába való bevitelét megtiltotta.

Arad, 1895. július hó 20-án.

Salacz Gyula,
 kir. tanácsos, polgármester.

592/1895. g. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a vágóhídi hulladékoknak a vágóhídtól a gyepterre szállításához szükséges 2 kocsi elkészítése iránt folyó évi augusztus hó 19-én d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási-ár darabonként 147 ft.

Bánompénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági széke 1895. évi aug. hó 5-én tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay Gyula
 aljegyző.

16174/1895.

Hirdetmény.

A nm. m. kir. földmívelésügyi miniszteriumnak leirata alapján közhirre tesszük, hogy a cs. és kir. közös külügyminiszter ur f. évi július hó 12-én 29491. szám alatt kelt értesítése szerint a svájci szövetség tanács 1895. évi július hó 10-én kelt határozatával a vágó marhának az osztrák-magyar monarchia területéről Svájcba való bevitelét ismét megengedte.

Enhez képest a vágó marhának Magyarország területéről Svájcba való bevitelére az általános állategészségügyi feltételek mellett ismét szabad, ellenben a tenyészmarha, juh, kecske és sertés bevitelére ellen kiadott forgalmi korlátozás továbbra is érvényben marad.

Arad, 1895. aug. 1.

A városi tanács.

Arad szab. kir. város polgármesterétől.

1681/1895. pm.

Hirdetmény.

Néhai Pálffy Józsefné szül. Kishalmy Klementina emlékeztetése idősb. Kishalmy Ferencz ur által tett alapítvány 4000 frtnyi tőkéjének 200 frtot tevő egy évi kamatai, mint kiházasítási vagy üzletberendezési összeg a f. évi augusztus hó 19-én egy az aradi polgári jótékony nőegylet árvaházában nevelt kifogástalan erkölcsiségű szorgalmas árvának, vagy egy oly egyének, ki szintén a nevezett árvaházban neveltetett s mint nagykoru lép házasságra, vagy kezd üzletet, — ki fognak adatni.

Azok tehát, kik ezen segílyt elnyerni óhajtnak s a megjelölt minősítéssel bírnak, felhivatnak, hogy kérvényüket hozzám 1895. évi augusztus hó 17-ig benyujtsák.

Arad, 1895. évi augusztus hó 5-én.

Salacz Gyula
 kir. tanácsos, polgármester.

16111/1895.

Hirdetés.

A nm. földmívelésügyi m. kir. Miniszter ur 47596/95 rendelete nyomán ezennel közhirre tesszük, hogy az osztrák belügyminiszter ur folyó évi július hó 15-én 20784 sz. a. kelt értesítése szerint élő sertéseknek Selmecz-Bélabányáról és Szabadkáról Ausztriába való bevitelére további intézkedésig csupán a «Productiv Genossenschaft der Wiener Fleischselcher» című társaság vágóhidjára szabad.

Együttal megjegyezzük, hogy ugyancsak az osztrák belügyminiszter fentidézett értesítése szerint a nevezett társaság vágóhidjára 120 kilogramm élősúlynál kisebb súlyú sertések is bevitelők, mely körülmény folytán f. é. július 7-én 44394 sz. a. kelt földmívelési miniszteri rendelet I. pontjának az élősúlyra vonatkozó meghatározása ily értelemben módosul: Továbbá elrendeljük, hogy az ily sertésszállítványokat kísérő marhaleveleket az idézett rendeletben előirtakon kívül az első oldalon fent, a következő jegyzettel kell ellátni «Für die Productiv Genossenschaft der Wiener Fleischselcher».

Végül megjegyezzük, hogy 44706 sz. a. és 42820 sz. a. kelt rendeletben közölt azon ausztriai városok nevei közzé, melyekbe élő sertések szállíthatók: Csehország Kolin városa is felveendő.

Arad, 1895. július 26.

A városi tanács.

523. gazdsz. 1895.

Árverési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a Maros-utca délkeleti sarkán a főúti 41. sz. telek mellett fekvő 190 ölnyi teleknek Dr. Muntján Aurél kára és veszélyére való eladása iránt folyó év augusztus 12-én d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár önként 17 ft 10 kr.

Bánompénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági széke 1895. évi július hó 22 tartott üléséből.

Vannay
 aljegyző.

1551/1895.

Hirdetmény.

Arad szab. kir. város polgármestere ezennel közhirre teszi, hogy Arad szab. kir. város közönsége és a m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége, a radnai utnak-illetve a temesvári vasut Mikalaka község határában elvonuló testének a Maros folyó ellenében való védekezés céljából eszközözendő felemelésének engedélyezése iránt kérvényezvén ezen kérvény a hozzá csatolt tervekkel együtt 1895. évi augusztus hó 7-től szeptember hó 5-ig terjedő 30 napra közzemlére a polgármesteri hivatalban kitétetek s egyidejűleg a kérvény tárgyalására 1895. évi szeptember hó 6-ik napjának d. e. 10. órája, tárgyalási helyül pedig Arad szab. kir. város székházának tanácssterme kitűzetett.

Egyidejűleg mindazokat a kik a kérdése mű által érdekeltek felhívom, hogy az ellen netáni észrevételeiket akár a közzemlére való kitétel alatt írásban, akár a tárgyalás alatt szóval annál inkább előadják mintha ellen esetben a határozat további meghallgatásuk nélkül fog meghozatni.

Arad, 1895. augusztus 5.

Salacz
 királyi tanácsos,
 polgármester.